

Om tjänstemän emellertid använder den rätten för att göra upp tvister om laglig politik på ett sätt som svärta ned denna politik eller den institution där tjänstemannen är anställd, kan detta givetvis orsaka obotlig skada på det förtroendefulla förhållande som måste råda mellan den berörde tjänstemannen och kommissionen. Detta förtroendefulla förhållande är inte bara i institutionens intresse utan också i allmänhetens intresse. Att skriva kritik befriar inte tjänstemännen från att göra sin plikt. När högre tjänstemän har till uppgift att styra reform och modernisering, förväntas de arbeta tillsammans med andra i administrationen för att föra de överenskomna reformerna i hamn. Parlamentsledamoten är säkert medveten om att tjänsteföreskrifterna innehåller särskilda bestämmelser som kräver att personalen skall uppträda med integritet och diskretion, även efter det att de har lämnat tjänsten.

5. Kommissionen håller med om att anställda med kritiska åsikter, oavsett hänsynen till allmänna opinionen, är väsentliga för alla ansvarsfulla organisationer för att de skall kunna identifiera och åtgärda de svagheter som oundvikligen inträffar i system och strukturer med en viss grad av komplexitet. Olika sätt att rapportera sådana svagheter används regelbundet på ett effektivt sätt inom kommissionen.

6. Kommissionen skulle vilja hänvisa till svaret på fråga 5 ovan. Dess organisation, system, förfaranden och verksamhet står under noggrann och ständig granskning av revisionsrätten, rådet, parlamenten och ombudsmanen enligt Fördraget om Europeiska unionen och institutionella arrangemang.

(¹) KOM(2000) 200 slutlig.

(²) Antagen under nr C (2002) 845.

(³) Den nya ordningen stärker och utvidgar det system som infördes 1999 (Beslut 396/1999 av den 2 juni 1999, EGT L 149, 16.6.1999).

(2003/C 242 E/030)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2560/02

från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(13 september 2002)

Ämne: Motstridiga intressen och ståndpunkter avseende följderna för tänder och benstomme av fluor som upptas i människokroppen

1. Har kommissionen tagit del av artikeln "Fluor gör indiska bönder gamla i förtid" i den nederländska dagstidningen De Volkskrant den 21 augusti 2002, där det hävdas att invånarna i Jharana Khurd och andra byar i den centrala delen av den indiska delstaten Rajasthan som en följd av det naturligt fluorrika grundvattnet redan vid unga år åldras snabbt till följd av sjukdomen fluoros som leder till att benstomme och tänder långsamt blir skörare, ryggar blir krumma och knän blir knöliga, och att denna process visserligen kan stoppas med hjälp av vitamin C och E, kalcium och antioxidanter, men aldrig kan göras reversibel?

2. Kommer kommissionen ihåg att man under 50- och 60-talen i olika europeiska länder förespråkade att man enligt amerikansk förebild skulle ta vara på fluoravfall från stålindustrin, aluminiumindustrin och atomindustrin och använda det som medel mot dåliga tänder hos barn genom att tillsätta det till dricksvattnet, och att detta förslag väckte starkt motstånd p.g.a. fruktan för urkalkning och utvidgning av benstommen, angrepp på nervsystemet, hyperaktivitet hos barn och möjligen också cancer, och att slutligen fluor sålunda inte blev en självklar ingrediens i dricksvattnet?

3. Hur bedömer kommissionen uttalandet i slutet av juli 2002 av den dåvarande belgiske ministern för hälso- och miljöfrågor om att aktivt motarbeta eller förbjuda fluor i tandkräm, tuggummi och kosttillskott för mänsklig konsumtion som innehåller fluor, fluortabletter och fluordroppar? Strider genomförandet av denna åtgärd mot EU:s regelverk, och i så fall, varför?

4. Förfogar kommissionen över jämförelsematerial gällande följderna för hälsotillståndet hos invånare i områden inom EU där dricksvattnet är fluorhaltigt på naturlig eller konstlad väg, och områden där det inte är fluorhaltigt? Kan man därav dra slutsatsen att fluor i allmänhet är skadligt för hälsan, men att det i små mängder endast, som inte sväljs, kan vara positivt för tänderna?

5. Anser kommissionen att det på grundval av de hittills gjorda erfarenheterna är önskvärt med strängare skyddsåtgärder mot sjukdomsutbredningar som härrör från dricksvatten eller föda som på naturlig eller konstlad väg innehåller fluor?

(2003/C 242 E/031)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2639/02

från Kathleen Van Brempt (PSE) till kommissionen

(18 september 2002)

Ämne: Förbud mot fluortillsatser

Belgien kommer inom kort att som första EU-medlemsstat förbjuda fluortillsatser. Därmed blir Belgien det första landet i världen som förbjuder fluortillsatser. Belgiens federala minister för folkhälsa påstår sig ha begärt att Europeiska kommissionen skall förbjuda fluortillsatser i hela EU. Enligt ministern vill kommissionen för tillfället inte behandla denna fråga närmare. I ett senare skede vill ministern också ha ett generellt förbud mot fluor.

1. Instämmer kommissionen i den belgiska ministrernas argumentation att fluor och fluortillsatser innebär risk för fysisk och psykisk hälsa?
2. Vad är mer exakt skälen till att kommissionen inte vill följa Belgiens exempel?
3. Ministern hävdar att antalet fall av fluorförgiftning ökar. Känner kommissionen till några fall av fluorförgiftningar inom EU? Hur många fall handlar det i så fall om exakt? Vilka blev följderna för de drabbade?
4. Kommer kommissionen i framtiden att vidta åtgärder för att införa ett förbud mot fluortillsatser och senare generellt mot fluor? I så fall när?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-2560/02 och E-2639/02
ingivet av David Byrne för kommissionen**

(30 oktober 2002)

Den 2 augusti 2002 mottog kommissionen, inom ramen för direktiv 98/34/EG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽¹⁾, Belgiens utkast till ett kungligt dekret om ändring av det kungliga dekretet av den 3 mars 1992 om handel med näringsämnen och med livsmedel med tillsats av näringsämnen. Avsikten med utkastet var i synnerhet att stryka krom och fluorid från den godkända förteckningen över näringsämnen. Kommissionen besvarade anmälan och påpekade att när det gäller användningen av krom och fluorid i form av kosttillskott gällde utkastet ett ämne som omfattades av förslaget till ett direktiv om kosttillskott⁽²⁾ som hade överlämnats till parlamentet och rådet den 8 maj 2000. I enlighet med bestämmelserna i artikel 9.3-4 i direktiv 98/34/EG måste de belgiska myndigheterna skjuta upp antagandet av utkastet i fråga i tolv månader från och med den dag då kommissionen mottog anmälan. De belgiska myndigheterna respekterade sin skyldighet att skjuta upp antagandet av utkastet till den tidpunkten och i juli i år antogs det.

Kommissionen har inte för avsikt att föreslå att fluorid förbjuds i kosttillskott. Det är viktigt att notera att EU:s lagstiftning om kosttillskott, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott⁽³⁾, antogs den 10 juni 2002. Den antagna texten grundade sig på den gemensamma ståndpunkten (EG) nr 18/2002⁽⁴⁾ som hade slutförts och antagits av det belgiska ordförandeskapet i december 2001. Direktivet trädde i kraft den 12 juli 2002 och medlemsstaterna måste sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast den 31 juli 2003. Det bör också noteras att fluorid ingår bland de vitaminer och mineralämnen i förteckningen i bilaga I i direktivet som får användas i framställningen av kosttillskott enligt särskilda villkor.